

Chambre des Représentants

SESSION 1969-1970.

9 JUIN 1970.

PROJET DE LOI

portant modification à la loi du 9 juillet 1957 réglementant les ventes à tempérament et leur financement, modifiée par la loi du 5 mars 1965 pour l'étendre aux prêts personnels à tempérament.

RAPPORT
FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ECONOMIQUES ⁽¹⁾,
PAR M. Henri DERUELLES.

MESDAMES, MESSIEURS,

L'objet du présent projet est d'assurer une protection efficace contre certaines pratiques de vente. L'acheteur doit avoir la possibilité de renoncer sans frais, dans certains cas, à un achat. Il doit avoir la faculté, pendant un laps de temps déterminé, de résilier un contrat si, réflexion faite, il déplore son achat.

La mesure proposée reste cependant limitée aux achats conclus en dehors du magasin de vente du vendeur.

Le projet vise également à adapter la législation relative aux prêts à tempérament.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Detiège.

A. — Membres : MM. Baeskens, Blanckaert, Bode, Califice, Claeys, Humblet, Kelchtermans, Van Herreweghe. — Cools (J.), Deruelles (Henri), Detiège, Geldolf, Hurez, Mottard, Van Winghe. — De Clercq, Deluelle (Gérard), Hannotte, Sprockels, Van Offelen. — Schiltz, Wouters. — Knoops.

B. — Suppléants : MM. Dequae, Henckens, Posson, Vanden Boeynants. — Baudson, Castel, Van Daele, Van Hoorick. — Bossicart, Colla, Hubaux. — Olaerts. — Havelange.

Voir :

433 (1968-1969) :

— N° 6 : Projet amendé par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1969-1970.

9 JUNI 1970.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en van zijn financiering, gewijzigd door de wet van 5 maart 1965, om ze uit te breiden tot de persoonlijke leningen op afbetaling.

VERSLAG
NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE ECONOMISCHE ZAKEN ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER Henri DERUELLES.

DAMES EN HEREN,

De bedoeling van onderhavig ontwerp is een doelmatige bescherming te bezorgen tegen sommige verkooppraktijken. De koper moet de mogelijkheid geboden worden in welbepaalde gevallen, zonder kosten, van een koop af te zien. Hij moet gedurende een bepaalde periode de mogelijkheid hebben om een contract te vernietigen, indien hij na beraad zijn aankoop betreurt.

De voorgestelde maatregel blijft evenwel beperkt tot de buiten de verkoopinrichting van de verkoper gesloten koop.

Voorts beoogt het ontwerp een aanpassing van de wetgeving inzake de lening op afbetaling.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Detiège.

A. — Leden : de heren Baeskens, Blanckaert, Bode, Califice, Claeys, Humblet, Kelchtermans, Van Herreweghe. — Cools (J.), Deruelles (Henri), Detiège, Geldolf, Hurez, Mottard, Van Winghe. — De Clercq, Deluelle (Gérard), Hannotte, Sprockels, Van Offelen. — Schiltz, Wouters. — Knoops.

B. — Plaatsvervangers : de heren Dequae, Henckens, Posson, Vanden Boeynants. — Baudson, Castel, Van Daele, Van Hoorick. — Bossicart, Colla, Hubaux. — Olaerts. — Havelange.

Zie :

433 (1968-1969) :

— N° 6 : Ontwerp gewijzigd door de Senaat.

L'article 2 du présent projet a été modifié au Sénat. Tout d'abord, il a été indiqué expressément que, pour l'application de la présente loi, une agence doit, tout comme un établissement principal ou une succursale, être considérée comme « entreprise du vendeur ». Ensuite, et c'est là la principale modification, il a été ajouté à l'article 2 un alinéa libellé comme suit : « Les endroits où le vendeur expose l'objet ou le service qu'il offre en vente — tels que foires, expositions, salons — sont assimilés à l'établissement principal où il exerce habituellement son commerce ».

Initialement il avait été admis que la sollicitation de l'acheteur dans le cadre d'une foire devait être assimilée à la vente à domicile.

Le Sénat a estimé ne pas devoir se rallier à ce point de vue parce que l'acheteur éventuel peut comparer les divers objets offerts en vente dans une foire et discuter les qualités et les prix; les possibilités de comparaison et de choix sont plus nombreuses dans une foire que dans un magasin. Les foires donnent l'occasion d'entrer directement en contact avec le grand public; l'instauration d'un délai de réflexion leur causerait un préjudice sérieux; en définitive, elles peuvent être comparées aux grands magasins, dans le cas desquels aucun délai de réflexion n'est prévu, bien que les conditions de vente présentent plusieurs traits communs.

La majorité des membres de la Commission s'est ralliée à cette manière de voir.

Un membre n'a pas partagé cet avis. Dans une foire, l'acheteur fait l'objet des mêmes sollicitations que lors des achats à son domicile. Il a donc estimé qu'il ne faut pas prévoir une dérogation pour les foires, les expositions et les salons.

Les articles et l'ensemble du projet, tel qu'il a été modifié par le Sénat, ont été adoptés par 12 voix et 1 abstention.

Le Rapporteur,
Henri DERUELLES.

Le Président,
F. DETIEGE.

Artikel 2 van onderhavig ontwerp werd in de Senaat gewijzigd. In de eerste plaats werd explicet vermeld dat voor de toepassing van deze wet een agentschap, net als de hoofdinrichting of een bijhuis beschouwd wordt als « bedrijf van de verkoper ». Voorts, en dit is wel de belangrijkste wijziging, werd aan artikel 2 een lid toegevoegd luidend als volgt : « De plaatsen waar de verkoper het voorwerp of de dienst tentoontelt die hij te koop biedt — zoals jaarbeurzen, tentoonstellingen, salons — worden gelijkgesteld met de hoofdinrichting waar hij gewoonlijk zijn handel uitoefent ».

Er werd aanvankelijk aangenomen dat het solliciteren van de koper op een jaarbeurs gelijkgesteld diende te worden met de verkoop aan huis.

De Senaat heeft geoordeeld deze zienswijze niet te moeten volgen omdat de eventuele koper de verschillende voorwerpen die op een jaarbeurs te koop worden geboden kan vergelijken en de hoedanigheden en de prijzen kan bespreken; de mogelijkheden om te vergelijken en te kiezen zijn groter op een jaarbeurs dan in een winkel. De beurzen bieden de gelegenheid om rechtstreeks in contact te komen met het grote publiek; de invoering van een bedenktijd zou een ernstig nadeel berokkenen aan die beurzen; ten slotte kunnen zij met de warenhuizen vergeleken worden waarvoor niet voorzien is in een bedenktijd, hoewel de verkoopsvoorwaarden verscheidene gemeenschappelijke aspecten vertonen.

De meerderheid van de Commissieleden gaat met deze zienswijze akkoord.

Een lid is het daarmede niet eens. In een jaarbeurs wordt de koper op eenzelfde manier gesolliciteerd als bij de koop aan huis. Het gaat dus naar zijn mening niet op, voor de jaarbeurzen, tentoonstellingen en salons in een afwijking te voorzien.

De artikelen en het gehele ontwerp, zoals het gewijzigd werd door de Senaat, worden aangenomen met 12 stemmen en 1 onthouding.

De Verslaggever,
Henri DERUELLES.

De Voorzitter,
F. DETIEGE.